

ASZÓDI IMRE

Bolyongás magyar tereken...

Ott dobja a csikós lófogó pányváját,
ott pattog a gulyás karikása
a füstös bika hátán,
arra fütyürész a juhász,
és a kölyökpuli tanítgató
kis ütés alatt szűkölve ott takarodik.

Szép ez az ország,
vesszőzetlen lovak szűz patája
alatt csattog a hajnali fű,
és távol már a terhés sárga
gerezdje beérik,
a kaszás ágyéka
kenyérlelő munkában
izzad.

Már régen jártam
ezen a mezőn,
pedig hányszor csapta meg itt orrom
a tavaszi fű szaga,
hányszor ragadt belém
a kúrta kis ürgefarok
és a kapaszkodó koldústetű,
elrejtőzött előlem a domború
síkságok széle, s a távol nagysága szorított...

Most új művek árnya dagad a téren
s a sóhajok röpte szelídül,
maga szorgalmával építi
fiai fészket a dolgos,
s hazájáért halni kész a dicső...